

Moji predniki z Martinj Vrha¹

Izvleček

Osnova mojega rodoslovnega raziskovanja so bile krstne, poročne in mrliške knjige župnije Selce in izpisi dr. Pavleta Blaznika iz urbarjev, Priimek Rant v območju Loškega gospostva 1500–1714, ki jih imamo v rokopisu. Brižinski škofi, lastniki Loškega gospostva, so prej nenaseljen Martinj Vrh kolonizirali ob koncu 16. in v začetku 17. stoletja. Imeni Wenzell Rantha de Rotht in Matej Troier de Rutch dokazujejo, da so Ranti in njihovi sosedje Trojarji kot kolonisti prišli na Martinj Vrh iz vasi Rut pod Rodico nad Baško grapo na Tolminskem, kamor je njihove prednike iz vzhodne Pustriške doline v 1. polovici 13. stoletja naselil oglejski patriarh Bertold Andechs - Meranski. Imena botrov in prič v krstnih in poročnih zapisih dokazujejo sosedstvo in bivanje istih rodbin na Martinj Vrh skozi stoletja.

Ti zapisi in izpisi iz urbarjev, ki jih je naredil dr. Pavle Blaznik, so mi omogočili izdelavo rodbinskega drevesa mojih prednikov od leta 1604 do 1818.

Ključne besede: priimek Rant, moji predniki, Martinj Vrh, Selška dolina, 17.–19. stoletje.

Exzerpt

Meine Vorfahren vom Martinj Vrh²

Die Grundlage meines genealogischen Forschen sind Taufbücher, Trauregister und Sterbebücher der Pfarre Selce und die Auszüge aus den Urbaren, die Dr. Pavle Blaznik gemacht hat, Der Nachname Rant im Bereich der Herrschaft Lack 1500–1714, die in Handschrift erhalten sind. Die Freisinger Bischöfe, die Besitzer der Herrschaft Lack, haben den zuvor unbesiedelten Martinj Vrh am Ende des 16. Jh. und am Anfang des 17. Jh., kolonisiert. Die Namen Wenzell Rantha de Rotht und Matej Troier de Rutch bezeugen, das die Rant und ihre Nachbarn die Trojar als Pachtbauer auf den Martinj Vrh aus dem Dorf Rut unter Rodica in Baška grapa, im Bereich Tolmin, gekommen sind. Dort hin wurden ihre Vorfahren in der 1. Hälfte

- 1 Prispevek je avtorsko zaščiteno in brez dovoljenja avtorja ni dovoljena njegova uporaba na spletu in v genealoških zbirkah.
- 2 Dieser Aufsatz ist durch Urheberrechte geschützt und darf ohne Zulassung des Autors nicht im Internet oder in genealogischen Forschungen genutzt werden.

des 13. Jh. aus dem östlichen Teil des Pustertall vom Patriarchen Bertold Andechs – Meran aus Aquileia umgesiedelt. Die Namen der Taufpaten und Trauzeugen in den Büchern bezeugen die Nachbarschaft der selben Familien am Martinj Vrh durch Jahrhunderte.

Diese Notizen aus den Urbaren, die Dr. Pavle Blaznik gemacht hat, ermöglichen die Erarbeitung des Stammbaums meines Vorfahren vom Jahr 1604 bis zum Jahr 1818.

Schlüsselwörter: *Nachname Rant, meine Vorfahren, Martinj Vrh, Selška dolina, 17.–19. Jh.*

Uvod

Že kot gimnazijec sem začel raziskovati, od kod izvira moj rod in sestavljati rodovnik, vendar takrat temu nisem bil kos. Krstne knjige so bile še pri loškem župniku Melhiorju Golobu v Škofji Loki in nikoli nisem imel dovolj časa, da bi jih sistematično pregledal. Očetov prijatelj, zgodovinar dr. Pavle Blaznik, poznavalec brižinskih urbarjev, pa mi je priskočil na pomoč in mi leta 1968 izdelal izvleček iz urbarjev *Priimek Rant v območju Loškega gospostva, 1500–1714*. Šele pred nekaj leti sem se preučevanju posvetil z vso resnostjo. Pregledal sem krstne, poročne in mrliške knjige župnije Selca v Nadškofijskem arhivu v Ljubljani in si izpisoval podatke. Moji predniki izvirajo z Martinj Vrha v Selški dolini, kjer so bivali od konca 16. do konca 18. stoletja, ko so se preselili v Reteče pri Škofji Loki. Po krstnih zapisih sem lahko sestavil rodovnik mojih prednikov, vse od začetka 17. do konca 18. stoletja. Živel so v hiši Martinj Vrh 17, kjer so še vidni ostanki zidov starega, zdaj podrtega poslopja. Danes v hiši na tem mestu živi rod Benedičičev, ki so kot sosedje od 16. stoletja živeli v bližnji, še ohranjeni hiši Martinj Vrh 18. Hišne številke so zabeležene v krstnih knjigah od leta 1755 dalje, za starejše čase je kontinuiteta rodov razvidna le iz rojstnih podatkov, zapisanih v krstnih knjigah, ki so bile v katoliških deželah uvedene po tridentinskem koncilu. V župnji Selca so jih uvedli leta 1622. Kontinuiteto rodov potrjuje tudi zapisana prisotnost krstnih botrov in prič iz istih rodov, ki so bili praviloma bližnji sosedje. Ti so bili botri eden drugemu, tudi tekom več rodov. Tako so v krstnih zapisih botri in priče v Martinj Vrh u navedeni s priimki Benedičič, Pintar, Trojar, Dobre, Urbančič, Terdin, Tušek, Jauh, Jan(Saan), Potočnik, Štalic (Staliz). V 17. stoletju so botri in priče Rantom večinoma iz sosedskih družin Pintar, Trojar, Dobre, Terdin, Benedičič, Tušek in Urbančič. Benedičiči, najbližji sosedi, poleg rodbine Tušek prevladujejo tudi celo 18. stoletje. Več stoletij so živeli na posesti Martinj Vrh 18, kjer se še danes reče »na Bendišč«. Danes Benedičiči bivajo v hiši Martinj Vrh 17, »Pr Čemžišar«, kjer je bila nekoč domačija rodu Rant. Po teh priimkih botrov in prič, ki so stalnica v krstnih zapisih, lahko opredelimo posamezne družine za čas, ko še ni bilo hišnih števil. To je zelo pomembno, ker olajša iskanje prednikov, da svoje ločimo od drugih, ki so zapisani z istimi imeni in priimki živeli v drugih krajih Selške doline. Fevdalni lastniki zemlje so od časov darovnice rimsko-nem-

škega cesarja Otona II., od leta 973 dalje, bili brižinski škofi, do sekularizacije leta 1803. Posestva, hube, kajže in podložniki ter njihove dajatve in služnosti so bile zapisani v *Salski knjigi*, to je v urbarjih.³ Ker so bili podložniki »glæbe adstricti«, privezani na posest vse do zemljiške odveze leta 1848, so isti rodovi ostajali na istih kmetijah več stoletij. Seveda so mnoge kmetije prehajale tudi pod druge priimke zaradi izumrtja, s prodajo ali s porokami, ko ni bilo moških potomcev in so se na grunt priselili primoženi moški z drugimi priimki. V teh primerih je bila prekinjena kontinuiteta priimka na enem posestvu, zato je pri raziskovanju rodu tedaj zelo težko slediti v preteklost.

Priimek Rant

V sestavku dr. Pavleta Blaznika *Priimek Rant v območju Loškega gospostva 1500–1714* se v urbarjih pojavlja priimek Rant v zapisih v različnih oblikah, odvisno od zapisovalca:

1500 – Jakob Rantta (Stirpnik)

1500 – Klemen Rantha (Dragobaček); 1560 – Andrej Rantha (Rantovše); 1560 – Tomaž Rantha; 1581 – Štefan Rantha (Praprotno); 1582 – Míhl Rantha (Ravne); 1604 – Vencel Rantha (Martinj Vrh)

1560 – Tomaž Ranta (Mlaka)

1563 – Štefan Rantta (Sv. Tomaž)

1570 – Janž Rhanta (Stirpnik)

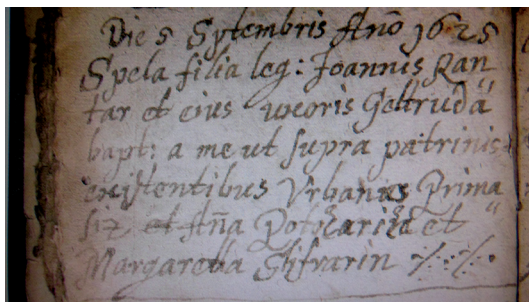
1684 – Mihael Ranth (Dolenja vas); 1714 – Lavrenc Ranth (Martinj Vrh)

1714 – Matevž Randta (Martinj Vrh)

1825 – Jožef Rant (Martinj Vrh).

Vpis Špele Rantar, hčere Janeza Rantarja, iz leta 1625. (vir: *Krstna knjiga župnije Selca*, 1622–1648, str. 78, *Nadžskofijski arhiv Ljubljana*).

Drug primer je Anton Rantar, sin Marka Rantarja, iz leta 1626, str. 88 (prav tam).

Zapis Rant je najmlajša, skrajšana oblika priimka. Krajšanje priimka je bilo prisotno že v začetku 17. stoletja, kar je razvidno iz dveh vpisov v Krstni knjigi župnije Selca. Prvotna, najstarejša oblika priimka Rant je bila Ranthar ali Rantar, podobno kot imajo končnico -ar številni priimki v Selški dolini: Trojar, Pintar, Grohar, Gantar, Tavčar, Demšar, Megušar, Torkar, Rutar, Rotar, Čemažar, Vidmar,

3 Urbar iz leta 1501, Herschafft Laackh Saalbuech 1501, Državni arhiv Slovenije v Ljubljani.

Ruhlar, Gosar ... Priimek je nastal v 15. stoletju, mogoče še prej, vsekakor pred letom 1500, morda kot krajša oblika iz Grantar, to je prebivalec vasi Grant, ki je zraven vasi Rut, v Baški grapi na Tolminskem: Grantar – Rantar – Ranta – Rant.

Naselitev in kolonizacija Martinj Vrha

Brižinski škofi so svoja obsežna posestva na Loškem kolonizirali v več fazah.⁴ Najprej so kolonizirali ravninske predele svojih posesti. Sorško polje, vasi od slovenske Žabnice do Stražišča, so poselili s svojimi nemškimi podložniki z Bavarske, Poljansko dolino in dolino Hrastnice pa s slovenskimi podložniki z območja Vrbskega jezera (Karantanska županija); ta kolonizacija je potekala od 12. do 14. stoletja. Na soriško ozemlje je začel brižinski škof leta 1283 naseljevati tirolske Nemce iz okolice Innichena, nastale so naselbine Sorica, Spodnje in Zgornje Danje, Trojar, Zabrd, Torka, Ravne, Prtovč in Zali Log. Področju Železnikov so dali poseben pečat furlanski železarski mojstri, naseljeni v 14. stoletju. Rudarski regal je imel brižinski škof od leta 1277 dalje. Rudniki železa so bili Bukovica, Farji potok nad Zalim Logom in ob Volaščici (Poljane).⁵

Na področje zgornje Baške doline je oglejski patriarh Bertold Andechs - Meranski (1218–1251) v prvi polovici 13. stoletja naselil okoli 70 kmetov iz Pustriške doline (Pustertal) na Tirolskem, iz okolice Innichena (San Candido, Italija). Ti in njihovi potomci so kolonizirali trinajst vasi na Tolminskem, na mejnem področju z brižinskim gospostvom. Tirolci so govorili nemško, sledovi nemščine so se v domači govorici ohranili do 2. svetovne vojne.⁶

Brižinski škofi so sredi 16. stoletja zaradi potreb po večjih dohodkih dali kultivirati dotlej povsem neobljudeno Davčo s Podporeznom in Martinj Vrh. V obeh območjih se je kolonizacijsko delo začelo istočasno, in sicer okoli leta 1560. Davčo so od juga naseljevali podložniki loškega in tolminskega gospostva, Podporezen so krčili Tolminci iz Podlonka. Martinj Vrh so začeli kolonizirati na vzhodu in prodirali na zahod. Kolonizacija je bila zaključena okoli leta 1630.⁷ Posamezne hube je podložnikom dodeljeval oskrbnik ali kaščar.

Na jožefinskem vojaškem zemljevidu Slovenije, Opisi, 4. zvezek,⁸ je na območju severnega dela Martinj Vrha vrisanih šest hiš, na območju južnega dela pa trinajst. Od priimkov rodov, ki so v 17. stoletju bivali na Martinj Vrh, so se do danes ohranila hišna imena Jan, Jauh, Dobre, Trojar, Bendišč in Tušek. Ivan Tušek (1835–1877) je zapisal in zbral stara ljudska izročila – *Pripovedke iz Martinj vrha*.

4 Blaznik, *Kolonizacija Selške doline, Kolonizacija Poljanske doline*.

5 Blaznik, *Urbarji freisinške škofije*, str. 49.

6 Wikipedia, Rut.

7 Blaznik, *Urbarji freisinške škofije*, str. 45.

8 *Josephinische Landesaufnahme 1763–1787 für das Gebiet der Republik Slowenien*, Landesbeschreibung, 4. Band.

Gruntarji s priimkom Rant na Martinj Vrh v začetku 17. stoletja

V Selški dolini je priimek Rant zapisan že v urbarju Loškega gospostva leta 1500, in sicer kot ime gruntarja Jakoba Rantta v Stirpniku in ime gruntarja Klemen Rantha iz Dragobačka. Na Martinj Vrh so bili po zapisih v urbarju že v začetku 17. stoletja štirje gruntarji s tem priimkom:

1. Vencel Rantha in Ana, urbar 1604 (Blaznik, grunt št. 21)

2. Janž Rantha in Maruša, urbar 1630 (Blaznik, grunt št. 22), na istem gruntu kasneje še Matija Rantha, urbar 1664, in Marina Rantha, urbar 1714. Janž (Joannes) Rant in Maruša, iz tega grunta, por. okoli 1630, sta imela pet otrok:

*8. 3. 1632 – Jera (Giera) (botri so bili Gregor Pintar, Margareta, žena Tomaža Urbančiča, priča Margareta, žena Jurija Dobreta);

*2. 2. 1634 – Maruša (botri Jurij Dobre, Margareta Urbančič, priča Dobrauzin);

*9. 8. 1635 – Branka (Vranka) (botri Gregor Pintar, Margareta, žena Jurija Dobreta, Margareta, žena Tomaža Dobraviča);

*9. 8. 1635 – Uršula (botri Gregor Pintar, Margareta, žena Jurija Dobreta, Margareta, žena Tomaža Dobraviča);

*8. 2. 1644 – Matija (botri Tomaž Urbančič, Gregor Pintar, Margareta, žena Jurija Dobreta).

3. Tomaž Rantha in Zofija, urbar 1630 (Blaznik, grunt št. 23), kasneje so s tega grunta še Matevž Rantha, urbar 1651, in Blaž Rantha, urbar 1714.

Tomaž in Zofija sta se poročila cca. 1626, imela sta 4 otroke:

*3. 9. 1627 – Matevž (botri Gregor Pintar, Matevž Trojar, Margareta, žena Tomaža Stolbenčiča).

*22. 7. 1633 – Jakob (botra Jernej Trojar in Margareta Dobre).

*10. 7. 1635 – Lenart (botra Jurij Dobre in Ana, priča Gregor Pintar).

*25. 4. 1637 – Marko (botri Gregor Pintar, Jurij Dobre, Alena, žena Valterja Trojerja).

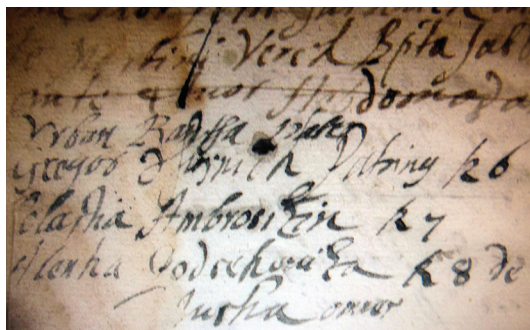
4. Jernej (Bartolomeus) Rantha je bival na neznani lokaciji na Martinj Vrh in bil nedvomno v sorodu z zgoraj navedenimi gruntarji: Vencljem, Janžem in Tomažem. Z ženo Ano sta imela sina Mateja.

*10. 9. 1632 – Matej (botra sta bila Walter Trojar in Margareta, žena Gregorja Pintarja, priča Neža Dobre).

Isti botri dokazujejo sosedstvo in sorodstvo vseh štirih družin.

Kasneje so v urbarjih navedeni še grunt **Matevža Randta**, urbar 1714 (Blaznik, grunt št. 24), na istem gruntu še Jožef Rant, 1825, in pa kajžar **Lavrenc Ranth** (Blaznik, št. 25), 1825 Gašper Rant.

V Krstni knjigi Selca iz leta 1622 sta zapisana še dva Ranta, rojena v 16. stoletju, in sicer Jakob Ranth in Urban Rantha z Martinj Vrha.

Zapis krsta Jakoba Rantha, rojenega 1622 v Martinj Vrh, oče Urban Rantha, vsi botri so iz vasi Luša, iz česar domnevamo, da se je Urban Rantha v Martinj Vrh priselil iz te vasi. (vir: *Krstna knjiga župnije Selce, 1622–1648, str. 12*)

De Martini Verch Bpta Jako... in te 4 Pleb domo Vrban Rantha pater, Gregor Shusnick Patrinus K6 Solastia Ambrosichin K7 Alenka Podrekarcha K 8 de Luscha omnes.

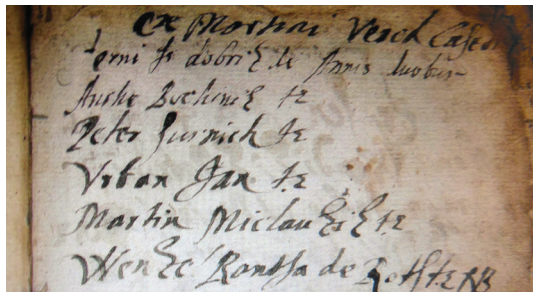
Vpis krsta Jakoba Ranta v Krstni knjigi župnije Selca, 1622–1648, stran 12. Julius An 1622

Die 6 July **Jakobus** fs leg: **Joanis Ranta et eius uxoris Annika** bapt est a me pleb Patrini fuere Grigorijs Pintar Woltar Troiar et Agnes Dobrizin.

Isti botri (Gregor Pintar, Valter Trojar in Neža Dobre), kot pri krstnih vpisih otrok Janža in Jerneja Ranta nekaj let kasneje, dokazujejo njihovo sorodstvo in sosedstvo.

Moji predniki

1. VENCEL RANTHA, gruntar z Martinj Vrh je omenjen kot gruntar v urbarju, leta 1604 (Blaznik, grunt št. 21). Rojen okoli leta 1570, je na Martinj Vrh prišel iz Ruta na Tolminskem, kar je razvidno iz zabeležke iz leta 1622 v Krstni knjigi župnije Selca, kjer je zapisan kot Wenzell Rantha de Rotht. To pomeni, da se je konec 16. stoletja priselil iz vasi Rut nad Bavško grapo, kjer sta pod Rodico ena ob drugi vasi Rut in Grant. To dokazujejo tudi priimki botrov Troiar in Pintar, sosedov, ki so bili stoletja povezani in so tudi prišli na Martinj Vrh kot kolonizatorji iz teh dveh vasi. Na strani 278 prve krstne knjige je vpisan pri krstu sina Gregorja, dne 28. 2. 1636, oče Matej Troier de Rutch. V vasi Grant je bilo 20 hiš in še do danes se je ohranilo

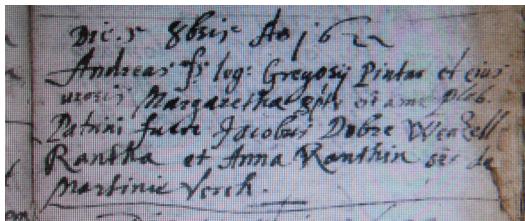
hišno ime »Pr Truojarju«. V Rutu pa je tudi še prisotno ime »Na Truojah«.⁹ Še sedaj (2018) na naslovu Rut 46 živi Fani Trojar.

Seznam posestnikov iz Martinj Vrh iz leta 1622, v katerem je zapisan Wenzel Rantha de Rotht (iz Ruta). (vir: *Krstna knjiga župnije Selca, 1622–1648, str. 41.*)

9 <http://www2.arnes.si/~supmrazp/Rut/index.htm>.

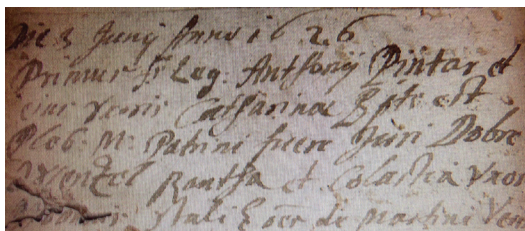
Zelo verjetno je, da je bila prvotna oblika priimka Rant – Grantar, to je človek iz vasi Grant (grunt).

Vpis krsta Andreja Pintarja, 5. 10. 1622, v Krstni knjigi selške fare (1622–1648), str. 19, kjer sta kot botra poleg Jakoba Dobreta navedena tudi Vencel Rantha in njegova žena Ana Ranthin iz Martinj Vrha. (vir: Krstna knjiga Selca, 1622–1648)

Andreas fs leg : Gregory Pintar et eius uxoris Margaretha bpts (baptisatus) est a me pleb. Patrini fuere Jacobus Dobre **Wenzell Rantha et Anna Ranthin** sex (sunt ex) de Martinie Verch.

Krstni vpis Primoža Pintarja iz leta 1626, kjer so kot botri zapisani Juri Dobre, Wenzel Rantha in Colastia žena Andreasa Staliza, vsi iz Martinj Verha. (vir: Krstna knjiga Selca, 1622–1648)

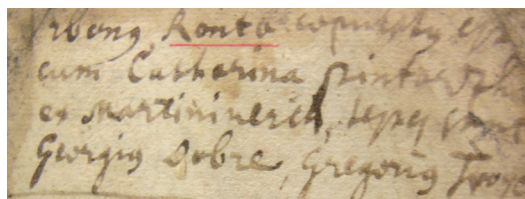

2. JURIJ RANTHA, gruntar z Martinj Vrha, na isti posesti zabeležen v urbarju iz leta **1630** (Blaznik, grunt št. 21).

JOŽEF RANTHA, gruntar na isti posesti, zabeležen v urbarju leta **1674** (Blaznik, grunt št. 21), verjetno Jurijev brat.

3. URBAN RANTHA, gruntar iz Martinj Vrha, zabeležen v urbarju (na istem gruntu kot prej leta 1604 Vencel in leta 1630 Jurij) leta **1657** (Blaznik, grunt št. 21). Urban Rantha se je 26. 1. 1655 poročil s **KATARINO PINTAR**, hčerjo Jurija Pintarja in Margarete z Martinj Vrha, rojeno 25. 9. 1638. Poročni priči sta bila Jurij Dobre in Gregor Trojar, sin Mateja Troierja iz Rut (de Rutch). (Poročna knjiga Selca, 1654–1712)

Vpis poroke Urbana Ranta in Katarine Pintar v poročno knjigo župnije Selca, 26. 1. 1655. (vir: poročna knjiga Selca, 1654–1712, str. 5)

+ Vrbanus Ranta copulatus est cum Catharina Pintarzha ex Martinieuerch, testes sunt Georgius Dobre, Gregorius Troyer.

V zakonu sta Urban in Katarina imela tri otroke:

*31. 3. 1656 – HELENA (botra Jurij Dobre in Margareta Terdinka, prisotna Maruša Rantouka, verjetno žena Janeza (Janža) Ranta iz Martinj Vrha);

*25. 10. 1657 – MARUŠA (botra Tomaž Terdin, Margareta Dobretka, prisotna Maruša Rantouka, verjetno žena Janeza Ranta iz Martinj Vrha);

*6. 12. 1659 – TOMAŽ.

4. **TOMAŽ RANTHA**, sin Urbana, rojen 6. 12. 1659, je kot gospodar tega grunta zapisan v urbarju leta 1680 (Blaznik, grunt št. 21). Tomaž Rantha iz Martinj Vrha se je 19. 5. 1681 poročil z **MARINO JELENC**, hčerjo Urbana Jelenca iz Studena v Selški dolini (poročni priči Mark Pintar in Katarina Pintar, prisotna Ana Pintarca.) Poročna knjiga Selca, 1654–1712. Imela sta pet otrok:

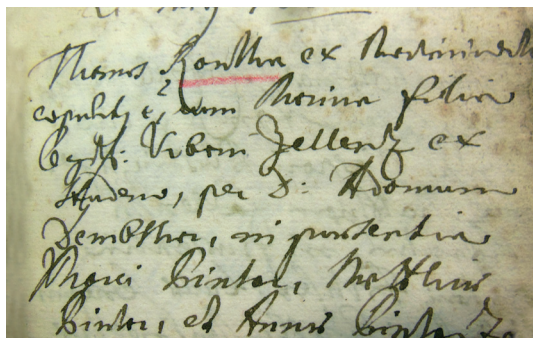
*30. 12. 1682 – NEŽA;

* 8. 8. 1685 – **LOVRENC** (botri Matija Rantha, Ana Terdinka in Simone Bendičič);

* 7. 6. 1688 – MARUŠA;

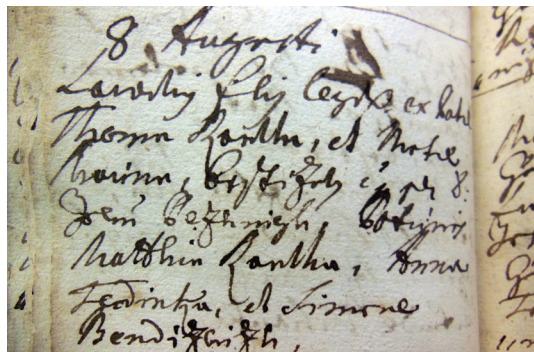
*21. 5. 1690 – URBAN;

*9. 3. 1692 – GERTRUDA.

Vpis poroke Tomaža Ranta in Marine Jelenc, 19. 5. 1681. (vir: Poročna knjiga župnije Selca, 1654–1712, str. 75)

+ Maius 1681 Thomas Rantha ex Martiniverh copulatus est cum Marina filia legitimi Urbani Jellenz ex Studeno, per Adamuss D., in praesentia Marci Pintar, Mathiae Pintar, et Annae Pintarzin.

Vpis krsta Lovrenca Rantha (8. 8. 1685).

Krstna knjiga župnije Selca, (1681–1690), str. 198: »8 Augusti Laurentius filius legitimus ex patre Thoma Rantha, et matre Marina, baptizatus est per Joanis Pezhnigh patrinis D. Mathia Rantha, Anna Terdinka, et Simone Bendizhizh.«

5. LOVRENC RANTHA, sin Tomaža iz Martinj Vrha, rojen 8. 8. 1685, je v urbarju iz leta **1714** zapisan kot kajžar v Martinj Vrhu (Blaznik, št. 25). Okoli leta 1710 se je poročil z **ELIZABETO**. Imela sta štiri otroke:

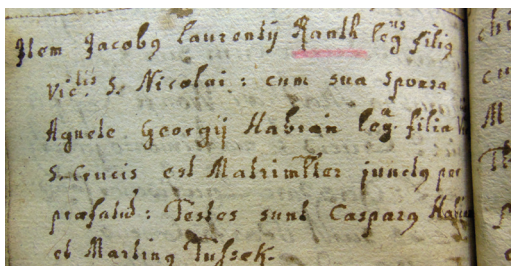
*26. 11. 1711 – ŠTEFAN;

*17. 7. 1716 – **JAKOB** (botri Mihael Bendičič, Gertruda Tuskin (Tušek), Jernej Žan (Saan);

* 7. 8. 1718 – **MARUŠA** (botri Katarina Bendiška, Jernej Žan (Saan) in Gertruda Tuskin);

* 28. 6. 1723 – PETER.

6. JAKOB RANTH, sin Lovrenca iz Martinj Vrha, rojen 17. 7. 1716, se je 25. 11. 1742 poročil z **NEŽO HABJAN**, hčerjo Jurija Habjana iz vikariata Sv. Križ. Poročni priči sta bili Gašper Habjan in Martina Tušek.

Vpis poroke Jakoba Rantha in Agnes Habjan, 25. 11. 1742. (*vir: Poročna knjiga župnije Selca II., 1716–1789, str. 126*)

V zakonu sta imela devet otrok:

*14. 5. 1744 – **URBAN** (botri Martin Tušek, Špela Bendiška, Marko Bendičič);

* 29. 8. 1745 – **MATEVŽ** (botri Filip Benedičič, Gertrude Tušek, Marko Benedičič);

* 15. 1. 1748 – **ANTON** (botri Martin Tušek, Lucija Bendičič, Filip Bendičič);

* 16. 3. 1750 – **GERTRUDA** (botri Tušek, Lucija Bendičič);

* 6. 7. 1752 – **JAKOB** (botri Martin Tušek, Elizabeta Benedičič, Marko Benedičič);

* 15. 10. 1754 – **URŠULA** (botri Martina Tušek, Lucija Bendičič)

* 16. 4. 1757 – **HELENA** (boter Matija Jauh);

* 23. 4. 1760 – **JURIJ**, dvojček (botri Marko Tušek, Elizabeta Bendičič);

* 23. 4. 1760 – **MINA**, dvojčica, botri isti kot zgoraj pri bratu.

Item Jacobus Laurentius Ranth legitimus filius Vicariatis S.Nicolai: cum sua sponsa Agnete Georgij Habian legitima filia Vicariatis S. Crucis est Matrimtier iuncta per praesatis: Testes sunt Casparus Habian et Martinus Tussek.¹⁰

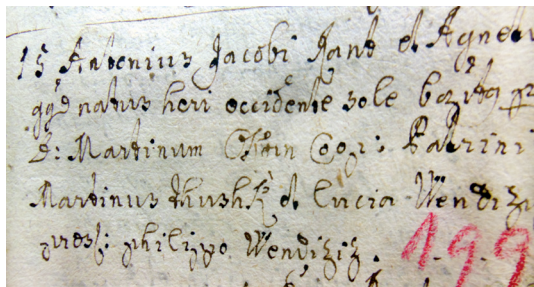
7. ANTON RANT, rojen 15. 1. 1748 v Martinj Vrhu 17, umrl 14. 4. 1816 v Retečah 14. Sin Jakoba iz Martinj Vrha, se je 1772 poročil z **AGATO** iz Dolenjega Stirpnika (Log, Vic. S. Petri).

10 Poročna knjiga župnije Selca II.(1716–1789), str. 126.

Imela sta dva sinova:

* 14. 8. 1773 – JERNEJ LUKA (V Logu, Vic. S. Petri);

* 11. 1774 – **MARTIN**.

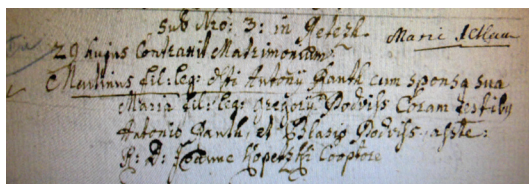
Vpis krsta Antona Ranta, roj. 15. 1. 1748
v Krstno knjigo župnije Selca. (vir: *Krstna
knjiga župnije Selca, 1716–1784, str. 199*
(Martin Okorn))

Antonius Jacobi Rant et Agnetis ggd (coniugi) natus heri occidentale sole baptisatus per D. Martinum Okorn Coop; patrini Martinus Thushk et Lucia Wendiziz prest (praesenti): Philippo Wendiziz. Ex Martin uerh.

Kot tretji sin izmed petih sinov v družini, ki je štela devet otrok, je Anton moral oditi od doma in si služiti kruh z dninarstvom in rudarjenjem. Z družino je živel je v Dolenji vasi. Umrl je 14. 4. 1816, star 68 let, v Retečah, kjer je bival pri sinu Martinu v hiši Reteče 14.

Ranti v Retečah pri Škofji Loki

8. MARTIN RANT, (11. 1774–17. 10. 1847), sin Antona iz Martinj Vrha, se je 21. 2. 1812 iz hiše Reteče št. 3 poročil z **MARIJO PODVIS**, hčerjo Gregorja Podvisa, rojeno 17. 9. 1787, Reteče 14 (p. d. »Pri Janež«, hiša še stoji), kot gostač. Podvisi (v urbarjih Podvissai) so bili gruntarji, star rod z Godešiča, že iz 16. stoletja. Poročni priči sta bila oče Anton Rant in Blaž Podvis.

Vpis poroke Martina Ranta z Marijo Podviss,
29. 2. 1812, v Poročni knjigi župnije sv. Jakoba
v Škofji Loki. (vir: *Poročna knjiga župnije
sv. Jakoba, 1804–1815, str. 40*)

Sub Nro: 3: in Retezh Marie Altlern

29 hujus Contravit Matrimonium Martinus fil: leg: Antonii Ranth cum sponsa sua Maria fil: leg: Gregorii Podviss coram testibus Antonio Ranth et Blasio Podviss asste: R: D: Joanne Kopetzki Cooptore

Imela sta tri sinove:

*1813 – MATIJA, +8. 8. 1818, Reteče 13;

*17. 10. 1816 – **LUKA**, Reteče 14, +7. 5. 1878, Godešič 50, potomci **RUDARJEVI**, Godešič 50;

*15. 2. 1819 – MATIJA, Reteče 13, +29. 6. 1875; potomci **MATIČKOVI**, Reteče 6.

Tast Gregor Podvis + 1. 6. 1830, Reteče 13, star 73 let. Žena Martina Ranta, Marija Podvis, je umrla 12. 5. 1839 v Retečah 14. Martin Rant je umrl 17. 10. 1847 v Retečah 14.

ARHIVSKI VIRI:

Krstna knjiga župnije Selca, 1622–1648, rokopis, Nadškofijski arhiv, Ljubljana

Krstna knjiga župnije Selca, 1653–1667

Krstna knjiga župnije Selca, 1681–1690

Krstna knjiga župnije Selca, 1690–1711

Krstna knjiga župnije Selca, 1711–1727

Krstna knjiga župnije Selca, 1739–1754

Krstna knjiga župnije Selca, 1754–1772

Krstna knjiga župnije Selca, 1772–1783

Poročna knjiga župnije Selca, 1654–1712

Poročna knjiga župnije Selca, 1716–1784

Poročna knjiga župnije sv. Jakoba v Škofji Loki, 1804–1815

Mrliška knjiga župnije Škofja Loka, 1804–1815

Mrliška knjiga župnije Škofja Loka, 1816–1833

Mrliška knjiga župnije Škofja Loka, 1834–1857

LITERATURA:

Blaznik, Pavle: *Kolonizacija Poljanske doline*. Ljubljana : Muzejsko društvo v Škofji Loki, 1938, 62 str.

Blaznik, Pavle: *Kolonizacija Selške doline*. V Ljubljani : Leonova družba, 1928, 118 str.

Blaznik, Pavle: *Priimek Rant v območju Loškega gospostva 1500–1714*, rokopis, 1968, 4 str. (lastnik Andrej Rant, Ljubljana).

Blaznik, Pavle: *Srednjeveški urbarji za Slovenijo. Zv. 4, Urbarji freisinške škofije*. V Ljubljani : Slovenska akademija znanosti in umetnosti, 1963, 472 str.

Blaznik, Pavle: *Škofja Loka in loško gospostvo : (973–1803)*. Škofja Loka : Muzejsko društvo, 1973, 560 str.

Josephinische Landesaufnahme 1763–1787 für das Gebiet der Republik Slowenien

Landesbeschreibung, 4. Band. Ljubljana : Znanstvenoraziskovalni center SAZU : Arhiv Republike Slovenije, 1998.

Kos, Franc : *Doneski k zgodovini Škofje Loke in njenega okraja*. Ljubljana : Matica Slovenska, 1894, 368 str.

Torkar, Franc: Rut in Grant. Spletni vir: *Kako si ja raklo pr'...*, na: <http://www2.arnes.si/~supmrazp/Rut/index.htm>. Pregledano 12. 3. 2019.

Hiša p. d. »Pri Janež«, Reteče 14, leta 1960. (foto: Andrej Rant)

Zusammenfassung

Meine Vorfahren vom Martinj Vrh

Der Aufsatz zeigt die Familienforschung des Autors, sie geht vom Jahr 1604 bis zum Jahr 1816 und umfasst acht Generationen der Vorfahren. Die Angaben aus den Taufbüchern, Trauregister und Sterbebücher der Pfarre Selce im Selška Tall, vom Jahr 1622 bis 19. Jh. und aus den Urbaren der Herrschaft Lack der Bischöfe von Freising, die vom Ende des 16. Jh. bis zum Anfang des 17. Jh. den bisher unbesiedelten Bereich ihrer Herrschaft am Martinj Vrh kolonisiert. Die Namen Wenzell Rantha de Rotht und Matheus Troier de Rutch geben hervor, dass einige Pachtbauer am Ende des 16. Jh. auf den Martinj Vrh aus dem Dorf Rut, wo sie mehr als Jahre 300 gelabt haben. Der Patriarch Bertold Andechs - Meran (1218–1251) von Aquileia umsiedelte im 13. Jh. 70 Deutsche aus dem östlichen Pustertal in Tirol, hierher. Eine mögliche Erklärung wäre auch, dass der Nachname Rant vom Namen des Nachbardorf Grant (Grantar – Rantar – Rantha – Rant) stammt. Seit dem Jahr 1755 wurden in die Stadesregister auch die Hausnummern eingetragen, die Vorfahren lebten im Haus Martinj Vrh 17, da wohnen noch heute die Benedičič, Nachahnen der Nachbarn vom Haus Martinj Vrh 18. Man kann sie auch durch die Namen und Nachnamen der Paten und Trauzeugen, diese Aufgaben haben meistens die Nachbarn und Verwandte gegenseitig übernommen, zurückverfolgen. Die ersten Pachtbauer am

Martinj Vrh am Anfang des 17. Jh. waren Nachbarn Vencel Rantha und Ana, Jakob Rantha, Urban Rantha, Janez und Anika Rantha, Janž und Maruša Rantha, Jernej und Ana Rantha, Tomaž und Zofija Rantha, Valter Trojar, Jurij Pintar, Gregor und Margareta Pintar, Urban und Margareta Benedičič, Jakob Dobre, Jurij und Margareta Dobre, Tomaž und Margareta Urbančič, Urban Potočnik, Jakob Štalec (Staliz) und Tomaž Stolbenčič. Im 18. Jh. waren Paten und Trauzeugen die Nachbarn von den Familien Benedičič, Tušek, Terdin, Žan, Jauh. Jakob Ranth hatte neun Kinder; der dritte Sohn, Anton, ist um das Jahr 1770 weg gezogen, er heiratete Agata aus Dolenji Stirpnik und lebte in Dolenja vas. Mit dem Sohn Martin sind sie nach Reteče bei Škofja Loka gezogen. Da lebte er zusammen mit ihm, der im Jahr 1812 zur Marija Podvis, in das Haus »Pr Janež«, Reteče 14, geheiratet hat. In diesem Haus wurden zwei Söhne geboren, der Sohn Luka Rant (1816), seine Nachfahren sind die Rudar und Uršň aus Godešič und der Sohn Matija Rant (1819), seine Nachfahren sind die Matiček aus Reteče.